

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 5111

гр. София, 12.07.2021 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 61 състав,
в закрито заседание на 12.07.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маргарита Немска

като разгледа дело номер **6733** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 166, ал. 4, вр. ал. 2 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, вр. чл. 172, ал. 6 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/.

Образувано е по жалба с вх.№ 23899/06.07.2021г. по описа на АССГ на М. Р. К., ЕГН [ЕГН] от [населено място], [улица] чрез адв. В. И. срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 21-4332-003702/08.06.2021г., издадена от полицейски инспектор Отдел "Пътна полиция" към СДВР, с която на основание чл. 171, т.2А б. "А" от ЗДвП по отношение на жалбоподателя е наложена принудителна административна мярка – прекратяване на регистрацията на ППС – л.а. "М. 270 ЦДИ" с ДК [рег.номер на МПС] за срок от 6 месеца.

С жалбата е направено искане за спиране изпълнението на оспорената Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 21-4332-003702/08.06.2021г., издадена от полицейски инспектор Отдел "Пътна полиция" към СДВР

Съдът след като се запозна с доказателствата по административната преписка намира от **ФАКТИЧЕСКА И ПРАВНА СТРАНА** следното:

Искането за спиране, е **ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМО**, като подадено в срок, от активно легитимно лице, с правен интерес и е съединено с оспорване на издадената заповед за прилагане на ПАМ, т. е. във висящ процес по оспорване на заповедта.

Разгледано по същество, искането е **НЕОСНОВАТЕЛНО** по следните съображения:

Съгласно приложимата разпоредба на чл. 172, ал. 6 от ЗДвП, обжалването на заповедите за прилагане на ПАМ не спира изпълнението им. Когато законът разпорежда предварителното изпълнение на определена категория актове, той презюмира съществуването на една, повече или на всички предпоставки по чл. 60 от АПК. Същевременно презумпцията по чл. 172, ал. 6 от ЗДвП за наличието на условия, обосноваващи предварителното изпълнение на административния акт, не е необорима. Специалният закон не предвижда основанията за спиране изпълнението на

визираните в чл. 172, ал. 1 от ЗДвП заповеди, за които е дерогирал суспензивния ефект на жалбата, поради което по аналогия и с оглед препратката на чл. 172, ал. 5 от ЗДвП се прилага нормата на чл. 166, ал. 2, вр. ал. 4 от АПК. Във всеки конкретен случай съдът, разглеждащ искането за спиране по чл. 166, ал. 2 от АПК на актове по чл. 172, ал. 1 от ЗДвП, преценява дали незабавното изпълнение може да причини значителна или трудно поправима вреда на адресата, която да бъде противопоставена на презумираните предпоставки по чл. 60, ал. 1 от АПК. Предпоставките, при които съдът може да спре предварителното изпълнение, са нови факти и обстоятелства, поради които самото предварително изпълнение би могло да причини значителна или трудно поправима вреда на оспорващия.

Доказателствената тежест за тези нови факти и обстоятелства и въздействието им върху правната сфера на жалбоподателя на акта е негова. За да бъде спряно предварителното изпълнение, жалбоподателят следва да заяви и докаже вида и вероятността за настъпване на твърдените от него вреди от изпълнението, за да се прецени дали са значителни като основание за спирането му, тоест следва да установи, че от допуснатото по закон предварително изпълнение ще последва значителна или трудно поправима вреда или че ще бъде засегнат особено важен негов интерес.

В случая е посочено, че автомобилът е необходим за придвижване на сина на жалбоподателката – Ц. В. Ц., който е със 100% нетрудоспособност с цел осъществяване на социални контакти и придвижване. Представено е и експертно решение, видно от което при извършен преглед 2019г. е невъзможно самостоятелно придвижване и самообслужване. Едновременно с това, видно от приложения по административната преписка, АУАН серия АА № 950986, на 05.06.2021г. именно нетрудоспособния син на жалбоподателката -Ц. В. Ц. е управлявал лично автомобилът й, като има данни, че същият не притежава СУМПС. Въз основа на това може да се направи извод, че физическото състояние на Ц. Ц. му позволява както да управлява автомобил, така и да работи / констатации от експертното решение/, като в случая би могъл да ползва с помощта на майка си и друг вид алтернативен обществен или личен транспорт. Предвид това, спреният от регистрация автомобил не е жизненоважен за жалбоподателката и синът й.

В случая изложените доводи в жалбата не водят до извода, че предварителното изпълнение на заповедта ще причини значителни или трудно поправими вреди.

Безспорно е обстоятелството, че М. К. е собственик на автомобила и като такава има законоустановени права и задължения, включително и по Закона за движение по пътищата.

По изложените съображения, съдът приема искането за неоснователно и следва да го остави без уважение.

Водим от горното и на основание чл. 166, ал. 4, вр. ал. 2 от АПК, вр. чл. 172, ал. 6 от ЗДвП, Административен съд София-град, 61-ти състав

О П Р Е Д Е Л И:

ОТХВЪРЛЯ искането на М. Р. К. от [населено място], [улица] чрез адв. В. И. ЗА СПИРАНЕ НА ПРЕДВАРИТЕЛНОТО ИЗПЪЛНЕНИЕ на Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 21-4332-003702/08.06.2021г., издадена от полицейски инспектор Отдел "Пътна полиция" към СДВР, с която на основание чл. 171, т.2А б. "А" от ЗДвП по отношение на жалбоподателя е наложена принудителна

административна мярка – прекратяване на регистрацията на ППС – л.а. “ М. 270 ЦДИ“ с ДК [рег.номер на МПС] за срок от 6 месеца

Определението може да се обжалва с частна жалба в 7-дневен срок от съобщението, чрез Административен съд-София-град до Върховния административен съд на Република България.

На основание чл. 138, ал. 1 от АПК, препис от определението да се изпрати на страните.

СЪДИЯ: